

Bij pagina 29

Het ene dorp een voorziening? Dan het andere ook!

Een heet hangijzer voor de raadsleden was in het begin van de jaren vijftig de verharding van de Tilburgsebaan in Gilze. In de vergadering van december 1952 verwierp de raad met de stemmen van alle Rijense leden tegen, het voorstel voor verharding van de Tilburgsebaan. Daarop kwam de fabrikantenkring Gilze in actie. Die richtte zich in een vele pagina's tellende brief tot de Commissaris van de Koningin Dr. J.E. de Quay en deed de vijf staties tellende lijdensweg voor het dorp Gilze uit de doeken. Over de onderhandelingen met Tilburg om die weg te verharden, die al in 1920 begonnen. Over de obstructie van de Rijense fractie in 1931. Over de Duitse bezetter die in 1940 roet in het eten gooide. En over het huidige plan, dat Den Haag pas in 1952 wilde subsidiëren en waar het Rijense deel van de raad nu weer een stokje voor wilde steken, omdat het te duur en te weinig urgent zou zijn. Met het oog op de moeilijke bereikbaarheid van Gilze en de verschillende voordelen van de verharding (industrialisering stond of viel met deze weg), vroegen de fabrikanten de commissaris om zijn invloed aan te wenden. Het resultaat was dat de Tilburgsebaan nog in 1953 met instemming van de hele raad verhard werd. De notulen van de raad van januari 1953 vermeldden: *'Nu is gebleken dat de weg van een degelijke constructie wordt, zijn de bezwaren van Rijense zijde, die zich tegen een verondersteld ondeugdelijk wegdek richtten, komen te vervallen'*. Maar ook bleek uit het verslag dat er tijdens de vergadering een relatie gelegd werd tussen de verharding van de Tilburgsebaan, de vernieuwing/uitbreiding van de riolering in Rijen en de reconstructie van de Dongenseweg en het noordelijk gedeelte van de Hoofdstraat in Rijen. Als het ene dorp een voorziening kreeg, zou het andere er ook een moeten krijgen!